

Store hunde Små hunde ~ den accepterede nøgenhed

Anmeldelse af Finn Jensen
Dansk Fjerkræ Forum

Knud Erik Sonne har skrevet en selvbiografisk roman om hans oplevelser efter at der blev konstateret fugleinfluenza i hans hobby-besætning i 2006 på Fyn. Bogen gør give anledning til eftertanke og moralske skrupler, først og fremmest hos embedsmænd, men så sandelig også hos politikerne og pressen. Bogen viser at det er nødvendig at vi gør op med embedsmandsvældet og begynder at forholde os kritisk til de ting som embedsmænd præsenterer os for. Det er sjældent at embedsmændene er dem som ved mest om tingene og de har ofte en dagsorden med deres udtalelser. Øjnene må ikke lukkes for nøgenheden og den må ikke accepteres.

Efter mange års rejse i Syd- og Mellemamerika lever Ud nu i "det lykkelige land". Et stille og enkelt liv, for enden af en grusvej hvor selv knap posten kommer forbi. Ud tilbringer sine dage med at rydde op efter de forrige ejeres affald. Samler glas, plastic, selv en gravhøj af gamle radiatorer og komfurer bliver ordnet og kørt på lossepladsen. Ud dyrker sin have, fører en indædt krig mod ukrudtet og passer sine fugle.

Høns, ænder, perlehøns, fasaner, gæs og en tilløbende påfugl, der får selskab af en indkøbt mage. En forsømt hest kommer også under Uds pasning. Lidt småtvister med storbonden bliver det til, men i det store

og heler lever Ud efter devisen, "du passer dit, jeg passer mit". Indtil Ud får nok af naboens afbrænding af affald og skrider til handling. Så begynder Uds fugle at dø... Først et par stykker og så flere og flere.

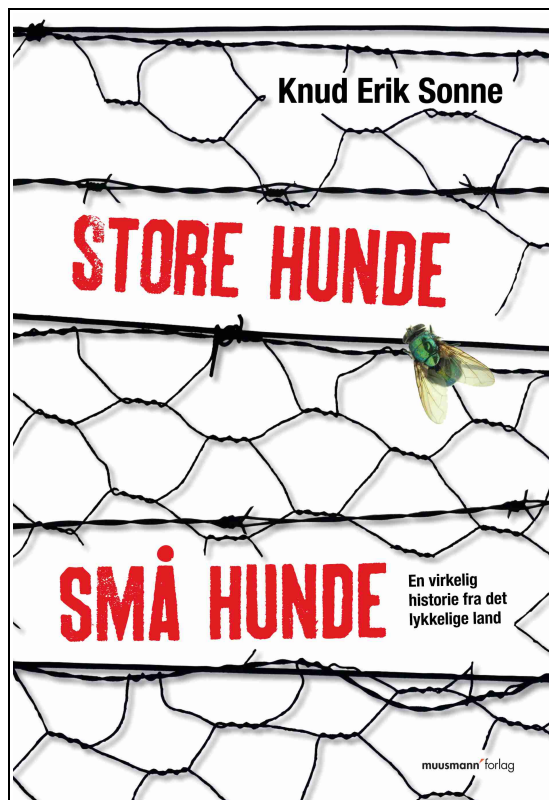
Ud mistænker forgiftning som en hævn efter indblandingen i afbrændingen, men kan ikke finde ud af hvilken gift. Derfor vil han have de døde fugle analyseret for gift og ringer til Århus. Men de vil have 5 fugle til analyse og der kommer snart en masse helligdage så de vil ikke modtage døde fugle nu og her. Aftalen bliver så, at de skal sendes med fragtmænd om mandagen. Giften virker nu ikke længere på fuglene, dødsfaldene er hørt op og de overlevende fugle er friske. Ud sender fuglene som aftalt.

Da resultatet af prøverne kommer, så bryder helvede løs. Uds fugle har fugleinfluenza og de overlevende skal aflives. En enkelt dyrlæge med for lidt gift bliver sendt ud til aflivning af de overlevende fugle og Uds veninde må assistere, uden beskyttelse som ellers påkrævet. Blodprøverne bliver ordnet på Uds spisebord, dyrlægen vil ikke køre hjem og ordne dem af hensyn til smittefaren, men har ikke noget problem med at udsætte Ud og veninden for dette... Ejendommen bliver afspærret og sat under offentligt tilsyn. Beredskabschefen holder standret og fælder straks dom over Ud for åben mikrofon og med pressens villige hjælp. Ud har ikke haft net over fuglene, han har vidst at det var fugleinfluenza, men ikke kontakten myndighederne straks, Ud har forsøgt at holde sig skjult, har ikke tilmeldt sig det lovpligtige register. Det er Uds skyld at fjerkræeksporten nu mister millioner. Pressen følger helt ukritisk trop og det lokale dagblad følger op med en leder om alle de ting som Ud er skyld i. Men ingen stiller spørgsmålstegn ved om net over fjerkræ overhovedet har en virkning på virus fra fugleinfluenza. Ud dokumenterer efterfølgende at der er masser af fritgående høns uden net, men det påvirker hverken pressen eller embedsmænd. Ud er skyldig i at hans fjerkræ er smittet! Ud tilbageviser den ene fejl efter den anden begået af embedsmændene, men hverken embedsmænd eller presse tager notits af dette. Som i kejserens nye klæder, så råber Ud: "I har jo ikke noget tøj på", men det har ingen virkning, alle lukker øjnene og accepterer nøgenheden. Ud er dømt og der kan ikke sættes spørgsmål tegn ved embedsmænd i "det lykkelige land". Da Ud henvender sig til den lokale presse for at give sin version af sagen, så bliver han grint ud. Senere hen i retssagen, hvor Ud forventer at NU vil der bliver lyttet til ham, så afviser dommeren ham med ordene. "Stop. Du har mange gode argumenter, men dem gider jeg ikke høre på". Hvad en embedsmand siger har langt mere vægt end hvad menigmand siger, også selv om dokumentationen er overvældende.

"Store Hunde Små hunde" er en rystende beretning om embedsmænd der ikke vil indrømme deres fejltagelser og forkerte påstande, men også om en presse der svigter ansvaret som "den 4. statsmagt", pressen er ikke en vagthund, men et logrende vedhæng for embedsmændene, der helt ukritisk tager deres version for gode varer. Ingen undrer sig over hvordan et net på 10x10 cm skal holde virus ude, heller ikke selv om langt de fleste tilfælde af fugleinfluenza i EU er sket i fuldstændig lukkede stalde.

Helt grotesk bliver reglerne, da det om efteråret går op for fødevareministeren at juleanden og -gåsen er i fare. Ingen kan opdrætte gæs og ænder under de regler, som derfor må laves om. Besætninger over 100 dyr skal ikke have net over, men kan nøjes med hvide flag på marken!

Ingen stiller spørgsmålstegn ved dette. Heller ingen finder de mærkeligt at beredskabschefen, helt i strid

med almindelig praksis, udtaler sig direkte om Knud Erik Sonnes sag og dømmer ham i pressen. Knud Erik Sonne forstår heller ikke, hvorfor en svinetransportør, der flere gange er dømt for dyremishandling får en millionerstatning fordi ministeren har lavet en fejl da hun lukkede hans samlestalde, mens han ikke får erstatning. I en anden sag om ulovlig import af fasaner med hønsetyfus får ejeren erstatning, men Knud Erik Sonne, som den første (og hidtil eneste) i Danmark aldrig får erstatning for aflivning af sine raske fugle.

Det er også historien om et offentligt system der bruger uanede ressourcer på at holde på deres ret. Kammeradvokaten har masser af tid og penge og kører sagen frem og tilbage til Knud Erik Sonnes forsikring er brugt op. På den måde får embedsmændene ret, den ene mand kan ikke kæmpe mod systemet på så ulige vilkår.

Sideløbende med beretningen om fugleinfluenza, så følger vi Knud Erik Sonne på hans rejser i Syd- og Mellemamerika, lande som normalt betragtes som udemokratiske og ufrie, hvor magthaverne bestemmer og den enkelte borger bare har at rette ind. Knud Erik Sonne stiller spørgsmålstegn ved denne opfattelse. Er det ikke nøjagtig det samme i "det lykkelige land". Kommer man i kløerne på embedsmændene, så er man fortabt og har mistet sine rettigheder.

"Store hunde Små hunde" er ikke nogen let læst bog, den springer mellem 80'ernes Syd- og Mellemamerika og nutidens Danmark. Der er mange små morsomme sproglige finurligheder i bogen. Men langt det vigtigste er de anklager der rettes mod embedsmændene i "det lykkelige land" og den helt manglende kritiske presse. En væsentlig bog der fortjener at blive læst og grundigt overvejet.

Der findes masser af eksempler på at embedsmænd tager fejl og/eller har en politisk dagsorden med deres udtalelser. Et eksempel er fra december samme år som Knud Erik Sonne fik fugleinfluenza i sin besætning. En kontorchef i Fødevarestyrelsen udtaler til en avis om juleanden. "Der [er] ingen risiko for smitte, så længe dyret er slagtet. Fjerkræene var nemlig aldrig kommet på hylderne i supermarkederne, hvis de havde båret sygdommen. Så havde de jo været syge og var faldet døde om. Så der er ingen grund til at være bange for at spise fjerkræ" Denne kontorchef er vel vidende om at netop dette er sket i Tyskland, hvor fugleinfluenza havde været uopdaget i 1-1 ½ måned i en helt lukket besætning og havde smittet 4 andre besætninger. Inficeret andekød var blevet solgt i Tyskland. Den danske Fødevarestyrelse havde beslåglagt et parti andebryster fra den smittede tyske besætning i et frysehus i Esbjerg og destrueret disse, fordi de kunne indeholde fugleinfluenza.

Men det er ikke bare embedsmanden der her fejler, også pressen lader her embedsmanden slippe afsted med de forkerte påstande. En efterfølgende kontakt til journalisten fører ikke noget, selv om det kan dokumenteres at kontorchefen kommer med forkerte oplysninger. Det er ikke interessant!

Læs flere anmeldelser af Knud Erik Sonnes bog: (klik)

Politiken: [Den lille hund kæmper mod de store det lykkelige land](#)

Kristelig Dagblad: [Opgør med de magtfulde](#)

Bliv selv æbleforædler

For de medlemmerne der er interesseret, vil vi tilbyde frø af 2 spændende æblesorter – Arwen og Liza, der bærer gerne for røde blomster, for rødt frugtkød og for røde blade.

Hvert enkelt frø vil give unike men uforudsigelige varianter, og du kan selv udvælge dem du synes er spændende.

I næste nr. af Loci præsenterer vi de 2 sorter, og medlemstilbuddet kommer pr. email til alle medlemmer.